

عنوان مقاله:

طراحی پیاده راه شهری با رویکرد تعامل اجتماعی

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی افق های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

پیمان فرزانه - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه غیرانتفاعی مازیار رویان

حسین زند - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه غیرانتفاعی مازیار رویان

حمیدرضا دلفانیان - دکتری معماری، مدیر گروه دانشگاه مازیار رویان

خلاصه مقاله:

با شروع انقلاب صنعتی، اختراع اتومبیل و گسترش شهرها، به تدریج اولویت دادن به نقش عابر پیاده و فضاهای پیاده محور در شهرها و فضاهای شهری کم رنگ شده و از کیفیت فضایی عرصه های عمومی شهر، فضاهای باز شهری و پیاده راه ها کاسته شده است؛ عرصه هایی که خود به عنوان بستر و خاستگاه، نقش محوری در ارتقای سطح تماس ها، ارتباطات و تعاملات اجتماعی بین شهروندان ایفا میکنند. در این راستا عدم توجه به مقیاس انسانی و نادیده گرفته شدن نیازهای عابرین پیاده از معضلات پیش رو میباشد، به طوری که کمبود و نبود کیفیت در پیاده راه ها منجر به تضعیف حضور و تعاملات اجتماعی شهروندان شده است. بنابراین ضرورت شناخت مولفه های تاثیرگذار بر کیفیت این فضاها به منظور پاسخگویی به نیازهای شهروندان در راستای ارتقای حضور و سطح تعاملات اجتماعی ایشان، بیش از پیش مهم جلوه می نماید. برخی از ویژگی های فضاهای شهری پیاده مدار اجتماعی و روانی، خوانایی و دسترسی راحت، پویایی و سرزندگی، و شهروندگرا، از جمله اجتماع پذیری، امنیت سیما حس تعلق و خاطره انگیزی مکان، احیای هویت های تاریخی و اجتماعی، مسیرهای پیاده و دوچرخه، کیفیت مبلمان و عالم شهری را در خود دارد. ارتقاء تعاملات اجتماعی از مهمترین جلوه های فضاهای شهری موفق میباشد. مقاله حاضر میکوشد عناصر موثر بر ارتقاء تعاملات اجتماعی، رابطه همبستگی بین این عوامل را بررسی کند. نتایج این پژوهش بیانگر آن است که ساختار اجتماعی- سیاسی شهر، ساختار کالبدی- فضایی و حالات روحی- روانی استفاده کنندگان از فضا در ارتقاء تعاملات اجتماعی در میان ساکنان تاثیرگذار می باشد.

کلمات کلیدی:

پیاده راه، تعامل اجتماعی، فضای شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/772688>

